

sagsrådgivererklæringerne afgivet af den kommunale rådgivningstjeneste eller af en privat byggesagsrådgiver.

Det forudsættes, at det sker med den fornødne ansvarsdækning, når kommunen afgiver byggesagsrådgivererklæringerne.

Det foreslås, at der skal gælde de samme habilitetskrav for kommunen som for en privat byggesagsrådgiver. Dette indebærer, at forvaltningslovens § 3, stk. 2, ikke finder anvendelse ved afgivelse af byggesagsrådgivererklæringerne.

I Aalborg kommune har man selv finansieret udgiften til »Projekt Bedre Bolig«. En fuldstændig selvfinansiering kan dog umiddelbart nok kun forventes i de kommuner, hvor udgiften kan modsvares ved besparelser på den offentlige byfornyelse, øget aktivitet i kommunen m.v.

For at forslaget kan få den fornødne effekt foreslås det derfor, at kommunalbestyrelsen får adgang til at få refunderet 50 pct. af de udgifter, som den kommunale rådgivningstjeneste har afholdt i forbindelse med bistand til gennemførelse af private byfornyelsesprojekter i kommunen. Den del af udgiften – f.eks. til afgivelse af byggesagsrådgivererklæringerne – som kommunen ikke får refunderet af staten, kan ikke opkræves hos parterne/ejeren.

Det er en forudsætning for refusionen, at der mere overordnet sker en planlægning og prioritering af private byfornyelsesprojekter som f.eks. i Aalborg Kommune. Endvidere er det en forudsætning, at projektet gennemføres, dvs. at Bygge- og Boligstyrelsen har godkendt en ansøgning om udbetaling af tilskud til det konkrete projekt.

Det foreslås, at boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om oprettelsen af en kommunal rådgivningstjeneste for privat byfornyelse og om opgørelsen af de refusionsberettigede udgifter. Det påtænkes at fastsætte regler om, at bl.a. udgifter til information, konsulentbistand, byggesagsrådgivererklæring samt permanent genhusning, hvor kommunen overtager en ejers forpligtelse til at anvise erstatningsbolig, skal være refusionsberettigede.

Såfremt kommunalbestyrelsen træffer beslutning om oprettelse af en kommunal rådgivningstjeneste foreslås det i § 13 l fastsat, at denne beslutning skal bekendtgøres i Statstidende og i øvrigt på den måde, der er sædvanlig i kommunen. Er andet ikke fastsat i beslutningen, foreslås det, at den får virkning fra og med datoen på det nummer af Statstidende, hvori den er bekendtgjort.

Den foreslåede § 13 l svarer til boligreguleringslovens § 3 om offentliggørelse af kommunalbestyrelsens beslutninger om indførelse af huslejenævnm.v.

Til § 2

Efter de gældende regler i boligreguleringsloven, kan Grundejernes Investeringsfond i perioden 1993-1995 inden for en samlet ramme på 4 mio. kr. finansiere en konsulent- og oplysningstjeneste - Byfornyelseslinien – med henblik på at øge indsatsen for privat byfornyelse.

Det er hensigten med forslaget at skabe hjemmel til, at der kan indgås en aftale mellem Grundejernes Investeringsfond og boligministeren om det finansielle grundlag for en eventuel videreførelse af Byfornyelseslinien. Det samtidig en forudsætning herfor, at der mellem lejere og ejere opnås enighed om en fortsættelse af Byfornyelseslinien.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1996.

Endvidere foreslås, i overensstemmelse med § 1 i Bygge- og Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 38 af 20. januar 1994 om privat byfornyelse, at for ansøgere, der senest den 31. december 1995 enten har registreret en indgået aftale mellem udlejer og lejere (dvs. i beboede private udlejningsejendomme) eller som har ansøgt om tilsagn om tilskud (øvrige bolig-kategorier), skal ansøgningerne fortsat behandles efter de hidtil gældende regler og indenfor de indtil udgangen af 1995 afsatte investeringsrammer. Dette indebærer f.eks., at når det private byfornyelsesprojekt er gennemført (efter udgangen af 1995) og ansøgningen om udbetaling af tilskud er godkendt af Bygge- og Boligstyrelsen (på grundlag af de indtil udgangen af 1995 gældende regler), vil tilskuddet blive udbetalt kvartalsvis bagud i de efterfølgende 15 år.

Forslaget medfører samtidig, at en reservation af en investeringsrammeplads bortfalder, hvis der ikke registreres en aftale eller indgives en ansøgning om tilsagn om tilskud som nævnt i den foreslåede § 3, stk. 2, idet de pågældende ansøgere dermed ikke har opfyldt de i bekendtgørelsens § 1 fastsatte vilkår. Tilsvarende gælder ansøgning om reservation af en investeringsrammeplads, registrering af en aftale eller ansøgning om tilsagn om tilskud optaget på en venteliste.

Det foreslås endeligt, at § 13 d, stk. 7 og 8, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18 og 19 og § 13 j, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, ligeledes finder anvendelse på ansøgninger, hvortil der er meddelt tilsagn om tilskud efter de hidtil gældende regler.